

af, saa erholdt han sin fulde Indtægt i Pension; da nu alle saadanne Tilfælde, saalænge indtil Pensionsloven udkom, bleve bedømte efter de hidtil gjældende Regler, og da Finantsbeskyttelsen har fastsat Pensionen efter hvad den ansaae for at være stemmende med det Almindelige, saa kan jeg ikke see, at der er Grund til nu heri at foretage nogen Forandring.

Formanden: Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning.

Winther: Det var blot i Anledning af en Øtring af Finantsministeren om at mit Spørgsmaal om, hvorvidt der fandt en Uoverensstemmelse Sted i den Administration af Loven, som Finantsministeriet havde udført, og forrige Aars Finantslovs Bydende, nemlig ved Posten om Raadessecretariatet, skulde berøve paa en Misforstaaelse, at jeg vilde tillade mig at bemærke, at jeg ingenlunde har overseet, at der er opført henved 10,000 Rbd. for senere indkomne Krav, men at det, jeg sigtede til, var, hvad der findes Pag. 53 i Anmærkninger til Finantslovsforslaget ligeoverfor den sidstomtalt Sum, hvor der staaer: „derimod tilkommet ifølge Comiteens Underfølgelser og Forslag 534 Rbd.“

Ordføreren: Jeg skal tillade mig kort at gennemgaae de forskjellige Punkter, som her ere under Forhandling. Hvad først angaaer de Pensioner, som ere tilstaaede de Personer, der have staaet i Prindsesse Julians Tjeneste, er der under den ærede Finantsministers Foredrag fremkommen to Oplysninger, som det er meget at beklage, at Finantsudvalget har savnet, da disse Oplysninger i mine Dine ere af langt større Bigtighed end alle de andre fremkomne; den første er, at der ved lignende tidligere Leiligheder er udredet Pensioner til saadanne Folk. Det er netop Noget, Udvalget har været særdeles begjærlig efter at faae undersøgt, men det har ikke kunnet opdage et eneste Exempel derpaa, og det er blevet saameget mere bestyrket deri, som dette Exempel heller ikke findes omtalt i den Indstilling, hvorpaa den Kongelige Resolution desangaaende er grundet. Det andet Punkt er med Hensyn til Prindsessens Bo, som endnu ikke er sluttet. Jeg maa gjentagende kalde i Erin-

dring, at det er et af de væsentligste Momenter, man har meddeelt, at man ikke vidste Besked om dets Status. Denne Besked er først nu kommen, og man kan vistnok ikke nægte, at den har en meget stor Betydning. Imidlertid antager jeg dog, at Thinget vil finde det rigtigst, ikke uden nærmere Overveielse at støtte sin Beslutning derpaa, og altsaa foreløbigt vedtage det, som Udvalget har maattet indstille efter de fremkomne Oplysninger; der vil da senere finde nærmere Overveielse Sted, naar de Documenter, som her ere omtalte, blive forelagte Finantsudvalget mellem 2den og 3die Behandling.

Hvad angaaer de 4 Embedsmænd, hvorom Talen er, maa jeg indrømme, at der med Hensyn til den ene af dem, som tidligere var Medlem af Bygningscommissionen, er fremkommet Oplysninger fra den ærede Finantsministers Side, som væsentligt forandre Sagens Stilling, idet det nemlig er oplyst, at den Gage, som denne Embedsmand nød, var en ham allerede for flere Aar siden tilstaaet Pension, for hvilken han kun udførte visse under ham henlagte Forretninger. Dette mener jeg maa være aldeles afgjørende for, at Manden bør beholde det, som er ham tillagt, og jeg skulde derfor tillade mig at erklære, at jeg agter at stemme for det fjerde Forslagspunkt, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand fra Aarhus (Winther). — Hvad de andre Punkter angaaer, synes de mig derimod ikke at være saa ganske klare. Jeg maa først tillade mig at gjøre opmærksom paa, at hvad den ærede Minister, som sidst talte, har ytret om, at den Forskjel, som efter tidligere Tidens Brug fandt Sted, var noget Irrelevant, dog er Noget, jeg aldeles ikke antager kan være rigtig, ikke alene fordi man maa sige, at det borttager den sidste fornødtige Støtte, som kunde være for den Bestemmelse, at, naar et Embede inddroges, Vedkommende da faaer en højere Pension end under andre Omstændigheder, men ogsaa fordi der i Virkeligheden ikke haves saa faa Exempler, hvor der factist har været truffet den Bestemmelse, at den Embedsmand, som fik Wartpenge, derved var i et Forpligtelsesforhold til Staten; og disse Exempler behøve vi ikke at lede meget længe efter,